

pram kristjanom z odredbo: »Naj se ne stika za njimi (kristjani); ako so pa obsojeni in je krivda dokazana, se morajo kaznovati. Če pa zatajijo svojo vero z daritvami, se naj oprostijo. Ovdabe brez imena (podpisa) se naj ne ovažujejo.« Pod Trajanom je bil mučen v Rimu (116) Ignacij iz Antiohije, 120 letni jeruzalemski škof Simeon in služabnika mlajše Domitille Nerej in Ahilej. V tem času je umrlo veliko kristjanov mučeniške smrti v Mali Aziji.

Vladarja Hadrijan (117—138.) in Antoninus Pius (138—161.) nista bila osebna sovražnika krščanstva. Od cesarja Trajana najprej je začela druhal zahtevati preganjanje kristjanov in to radi večjih nesreč, ki so šibale rimsko cesarstvo na vseh koncih. Rimski oblastniki so radi ustregli zahtevam podivjanih poganov. In baš radi tega je izdal cesar Hadrijan na prokonzula v Aziji odlok, da ne sme sodnik napram kristjanom postopati na krik množice, ampak mora nastopiti tožitelj, ki mora tudi dokazati, da se je obtoženi pregrešil proti zakonu. Antoninu Pius je tudi skušal kristjane ščititi, vendar je umrl pod njim 86 letni škof iz Smirne sveti Polikarp z 11 kristjani.

4. preganjanje.

Cesar Mark Avrelij (161—180.) je delal na to, da je bilo češčenje poganskih bogov zopet vpostavljeno. Lakota, kuga in zunanje vojne so razkačile množice, cesar je začel kristjane po vseh delih cesarstva preganjati, moriti in jim zaplenjati premoženje. Še le proti koncu svojega vladanja je opustil preganjanje, ker je bila njegova vojska rešena v vojni z Markomanj in to po molitvi krščanskih vojakov, ki so bili v rimski armadi. Pod cesarjem Komodom (180—192.) so imeli kristjani mir najbrž radi njegove žene, ki je bila kristjana in je oprostila veliko kristjanov prognanstva. Kljub temu pa so morili rimski oblastniki kristjane po Afriki.

5. preganjanje.

Septimij Severus (193—211.) ni bil sovražnik kristjanom do leta 202. Kljub temu je bilo od leta 197 prelite veliko krščanske krvi v Rimu ter Afriki. Politični oziri in hujskarije so podžigale cesarja za preganjanje leta 202. Mučenja so bila posebno razširjena po Afriki, Galiji (Francija) in Egiptu.

Med nasledniki Severa do Maksimina je nastopil odmor v preganjanju.

6. preganjanje.

Maksimianus je bil osebno versko brezbrizhen, vendar je preganjal kristjane radi svojega prednika, katerega je umoril in ki je bil krščanstvu precej naklonjen. Izdal je odlok, da se morajo usmrtiti predstojniki cerkev. — Veliko krščanske krvi je bilo prelite v Mali Aziji, kjer je razgrel ljudsko jezo grozen potres.

7. preganjanje.

Nekako 40 let so imeli kristjani precej miru, ako izvzamemo preganjanje pod ravnokar omenjenim cesarjem — Maksiminom. Krščanstvo se je bilo zelo razširilo, ko se je zagnal vanj cesar

Decij (249—251.) V posebnem odloku je zahteval od svojih podložni daritve in uživanje darovanega mesa. Povsod so nastopale posebne komisije, ki so strogo pazile, da se je cesarjev odlok tudi upošteval. Kristjane so mučili po cele mesece po ječah in natezalnicah. Peklenske muke so ostrašile veliko kristjanov, da so odpadli. Nekateri so darovali bogovom, drugi so nasuli kadila pred cesarjev kip, tretji so se pustili vpisati v posebne sezname za pogane, ali pa si izstavili potrdilo, kakor bi bili darovali. Cesar Decij je padel leta 251 v bojih z Goti.

(Konec prihodnjtč.)

*

Angleški mučenci. Dne 15. decembra 1929 je bilo v Rimu proglašenih blaženim 136 angleških mučencev, ki so prešli krono mučeništva pod vladno Henrika VIII., Elizabete, Jakoba I. in Karla II., to se pravi v času od leta 1537 do leta 1680. Med mučenci je 68 posvetnih duhovnikov, 35 lajkov, 3 ženske, 21 jezuitov, 8 benediktincev, 2 frančiškana, 1 malteški vitez in eden iz reda manjših bratov. Razprava o angleških mučencih je pričela v 19. stol. L. 1847 je bil predan sv. stolici seznam 360 mučencev. Dne 29. decembra 1896 je dovolil Leon XIII. vernikom češčenje mučencev. Preganjanja katoličanov na Angleškem so bila nekaj hudega. Nobeden katoličan ni mogel postati advokat ali oficir. Še le leta 1829 so bili zakoni proti katoličanom omiljeni in je bil katoličanom dovoljen vstop v javne službe. V letih svetovne vojne so se posebno izkazali katoličani in so radi tega črtali iz zakonika zadnje odredbe proti pripadnikom katoliške cerkve. Še danes ne sme po zakonu biti na Angleškem kralj in ministrski predsednik katoličan. Katoliška vera se danes na Angleškem od dne do dne bolj razvita.

Strašna verska slika iz sovjetske Rusije. Kakor smo že kratko poročali, so zatvorili sovjeti s 1. januarjem 1931 vse cerkve, židovske molitnice in mohamedanske mošeje. Dne 24. decembra 1929 je oznanila sovjetska vlada šolski mladeži, da to leto Jezušček ne bo več prišel in ga sploh nikdar več ne bo, ker ga nikoli ni bilo in božični prazniki so odpravljeni. Nobeno božično drevesce ni smelo goreti, zvonovi niso smeli zvoniti. Ravno za božič so nudila ruska mesta grozno žalostno sliko, ker je slavila boljševiska druhal »pogreb vere«. Na mestnih trgih so javno sežigali podobe svetnikov, katere so narpali po cerkvah. Na grmade so metali cerkve iz papirja in v duhovniško obleko oblečene pupe. V Moskvi se je pomikala ljudska množica preko »Rdečega trga« v cerkev Zveličarja, kjer se je vršilo zborovanje brezbožnikov. Ko se je bližala sveta noč, so se podali brezverci v razne cerkve, kjer se je darovala kljub prepovedi polnočnica. — Duhovnike in vernike so pretepal ti podivjanci z biči ter jih naganjali iz svetišč. Oltarje so razdirali, ostanke svetnikov so razmetali in dokaj duhovnikov mučili do smrti. Po vseh ruskih cerkvah snemajo zvonove in jih topijo.

NOVICE

Smrt preč. g. dekana Janeza Toman. V Vojniku pri Celju je umrl v nedeljo dne 19. jan. dopoldne tamošnji preč. g. dekan Janez Toman. Rodil se je 11. novembra 1866 v Plánici na Češkem, v mašnika je bil posvečen v Mariboru l. 1890. Župnikoval je v Podsredi, na Hajdini in nazadnje v Vojniku. Blagopokojni je bil vzor duhovnika, ki se je posebno brigal za oplešavo hiše božje. Slovel je kot gospodar in bil priljubljen radi gostoljubnosti. Zadnja leta je bolehal, a je opravljal kljub boleznim z vso vestnostjo službo župnika in dekana. Ostani mu ohranjen med duhovniki sobrati in med ovčicami, katere je pastiroval, časten, hvaležen in trajen spomin!

Krst letala v Mariboru. V nedeljo 19. januarja se je vršil na letališču na Teznu pri Mariboru krst reklamnega letala, ki je last tvrdke Moravec. Obred je izvršil preč. g. monsignor J. Vreže, kumovala je soproga mestnega župana dr. Juvana.

Zlato poroko bosta obhajala te dni Ivan in Antonija Reibenschuh na Pobrežju pri Mariboru. Oba slavljence sta posestnika in dobro znana gostilničarja. Jubilarji je bil v predvojnem času slovenski župan pobreške občine. Zlatoporočencema izreka »Slovenski Gospodar« iskrene čestitike!

Umrla je v Mariboru gospa Marija Gajšek, rojena Tramšek. Blagopokojna je bila vdova po rajnem ravnatelju g. Simonu Gajšek. Bila je prava krščanska mati, dobra žena in bo ostala vsem, ki so jo poznali, v najboljšem spominu! Žalujočim preostalim naše sožalje!

Umrl je pri Sv. Jakobu v Slov. goricah posestnik na Ročici Ignacij Škofič. Bil je skrben gospodar, dober oče in priljubljen pri sosedih. Svetila blagopokojnemu večna luč! Pogrebei so nabrali za novo mariborsko bogoslovje 60 Din.

Svarilo pred nakupom. Od četrta na petek sta bili v Mariboru v Tatenbahovi ulici števil. 16 ukradeni s postelj dve dragoceni pregrinjali, ki so drag spomin. Pred nakupom pregrinjaj svarimo podeželane.

Pod železniški strej. Iz obupa je položil glavo na železniške tračnice pri koroškem kolodvoru v Mariboru neki Alojzij Sturbaj. Nemška lokomotiva mu je odrezala glavo.

Dva vlomna. Dne 13. januarja tega leta od druge do pol tretje ure popoldne je izvršil drzen vlomilec tatvino v hiši notarja Fr. Štupice v St. Lenartu v Sl. goricah in pri gostilničarju ter veleposestniku Henriku Solak. Pri prvem je pokradel obleko, pri drugem pa denar in izpil nekaj vina. V mesečini je prebil od zunaj pri Solaku obe šipi, odprl okno in prišel na ta način v pivnico. Na licu mesta je pustil sekuro, katero je vzel seboj od notarja. Vlomilcu so na sledu.

Živina se je zažušila. Prekmurski posestnik Karl Benkič v Vadcrcih je

bil toliko nepreviden, da je nesel zvečer v hlev v košarici pepel, postavil košarico na klop in odšel. Radi zime so bila vrata in okna na hlevu prav posebno zaprta. Ker je bila med pepelom žerjavica, je začelo tleti in dim je zadušil enega bika, dve kravi, tele pa so morali drugo jutro zaklati. Pri življenju je ostala kljub dimu svinja.

Nova avtoomnibusna proga. Dne 1. februarja bo otvorila mariborska občina avtobusno zvezo: Poljčane—Konjice—Vitanje.

Volovski izkupiček mu je izmaknil. Andrej Merslavič in njegov brat Ivan iz Jereslavcev v Kapelah pri Brežicah sta opeharila posestnika Franca Urek za volovski izkupiček v iznosu 10.973 Din. Po poverbi sta brata izginila vsak v svojo smer. Zandarmerija v Dobovi je obvestila o zločinu policijske oblasti naših večjih mest. Mariborski policiji je padel v roke Andrej Merslavič, pri katerem so še dobili 258 Din in nekaj nove obleke. Po aretaciji je priznal poverbo in izpovedal, da je pobegnil njegov brat v drugo smer.

Smrtna kosa. Preminula je v Rošpuhu posestnica Marija Košir, mati soproge kamniškega župna Hauptmana. Pogreb blage pokojnice, ki je bila vzorna ter v težkih predvojnih in medvojnih letih odločno narodnega mišljenja, se je vršil v soboto na kamniškem pokopališču.

Tekom dveh let so odnesli valovi Save 40 oralov zemlje posestnikom občine Mihalovec, župnija Dobova pri Brežicah. Omenjena občina ima skupno posest, ki meri nad 150 oralov in leži tik ob Savi. Ako oblast ne bo usmerila deroče Save kam drugam, bodo Mihalovčani v primeroma kratkem času ob celotno skupno posest.

Pod morjem v Afriko. Na evropski strani severozapadno od Tarife v Španiji so že začeli s kopanjem tunela; na afriški strani pa bodo začeli še letos. — Predor grade po načrtih adjutanta španskega kralja, podpolkovnika Pedra Jevenoisa. Ideja gradnje tega tunela ni nova; že pred 70 leti je nek francoski inženjer predložil prvi načrt. Pomen tega tunela je ogromen. Ko bo načrt gotov, bo mogoče prepotovati po železnici vso Evropo in Afriko do Kaplanda. Po mnenju zemljelovcev se je pred več stotisoč leti udrla zemlja, kjer je sedaj Sredozemsko morje in na novi prostor je vdrl Atlantski Ocean naredivši si pot med današnjim Gibraltarjem in Djebel Mouse (Ceuta). Na najožjem mestu je morje široko dvanajst kilometrov. Toda na tem mestu je dno pregloboko, zato so začeli kopati predor pet do šest kilometrov zapadno od Tarife. Odtod bo tunel vodil v polkrogu proti maroški obali in bo prišel na svetlo na polovici pota med Tangerjem in Aleazar Seguera. Dolžina predora bo znašala trideset do šestintrideset kilometrov. Na najglobljem mestu bo tunel skopan 450 metrov pod morsko gladino in šestdeset metrov pod morskim dnom. Po proračunu podpolkovnika Jevenoisa bodo znašali stroški okoli 300.000 tisoč peset. Ta vsota je dvakrat manjša, kakor svota, ki jo je Španija

izdala za maroške vojne poslednjih 20 let.

Usoda mosta iz ulitega železa. — Na Šotlanskem v Angliji je bil dograjen leta 1877 takozvani Tay most, ki je bil dolg 3156 metrov. Gradil ga je iz ulitega železa z vso natančnostjo 5 let inženjer Tomaž Bouch. Ko je bil gotov, so preizkušali njegovo sigurnost eno leto, predno so ga izročili potniškemu in železniškemu prometu. Bouchov konkurent je bil inženjer John Fowler, ki je trdil, da most ne bo trpežen, ampak se bo zrušil, ker ulito železo ne prenese guganja in tresenja. Fowler je prepovedal svoji družini, da ne sme nikdo preko novega mostu. In res, že 28. decembra 1879 je zadela ogromni most strašna nesreča. Ravno, ko je vozil preko potniški vlak, se je udrl pod njim od mosta 20 m dolžine. V vodo je padel celi vlak. Nesreča je graditelja inženjerja Boucha tako potrla, da je umrl 10 mesecev za tem. Mosta niso več popravili, pač pa so dogradili leta 1887 nekoliko nižje drugi most na kamenitih stebrih, ki že kljubuje tovrstnemu in vodnemu pritisku 40 let.

Kitajska umira od lakote . . . Kitajsko grozno šiba lakota v pokrajini — Shensi. Pred enim letom je bilo v omenjeni provinci 16 milijonov prebivalcev. Od teh je umrlo v preteklem letu 2 milijona na lakoti in onemoglosti. Do junija letošnjega leta bosta umrla še dva nadaljna milijona. Na Kitajskem imajo letos izredno ostro zimo, ki kosi smrtno med mraza nevajenimi Kitajci. Ena tona premoaga stane 118 dolarjev. Živila so desetkrat dražja nego v prejšnjih letih. Komisija, ki je bila poslana v stradajoče kraje, je našla v 10 vaseh samo eno poslopje, ki je še bilo zavarovano s streho. V dolini Wei reke se mudi 300 tisoč stradajočih vojakov, ki so prisilili ondoto prebivalstvo na oddajo živil. Vzrok kitajske lakote je že parletna slaba žetev, večni nemir, ustaje, boji in vladna brezbriznost.

Opica maščevala varanega moža. — Litavski (severna pokrajina, ki mejl na evropsko Rusijo) pisatelj Jan Jeserin opisuje ta-le doživljaj: Na Litvanskem je nastopala zadnja leta bogata lahkoživka, ki se je prikazovala v boljših družbah pod vsakojakimi plemenitimi in navadnimi imeni. Moški spol je kar norel za njo radi njene izredne lepote in zapeljivosti. Nekoč se je udeležila maškeradnega plesa, na katerem so se vrteli le razkošni bogatini. Najbolj se jej je dopadla maska: v orjaško opico Orang-Utan preoblečen moški. Iz radovednosti se je takoj približala opici, katere se je oklenila pod pazduho. Opicjak ni plesal, pač pa je šetal po plesni dvorani, nič ni govoril in na začudenje popolnoma posnemal orangutana. Čez nekaj časa je opica pustila lahkoživko in odšla s plesišča. Radovednica je postala vsa zaljubljena v opičjo masko in pripovedovala spremstvu, da mora dognati za vsako ceno moža, ki se skriva pod opičjo kožo. Zvedela je, da je opičja maska v sobi od plesne dvorane, kjer je in pije. Kar zbežljala je k opicjaku, ki je bil res čisto sam in je jezno renčal pri mizi. Približala se mu je, šepetala

v uho besede najbolj goreče ljubezni. Kar na mah je maska hušnila po koncu, zatulila in se vrgla z vso silo nad damo. Stisnila jo je k sebi s tako silo, da je ta še komaj parkrat bolestno zajejala, nato pa izdahnila. Zadušeno je nesla opica med plesalce in jo vrgla mrtvo med nje. — Dolgo je pretrpelo, predno se je zavedla družba, kaj da se je prav za prav zgodilo. Poznejša preiskava je dognala, da je neki bogataš, katerega je zadušena lahkoživka varala v ljubezni najel pri cirkusu za drago nagrado že precej ukročeno opico. — Spremljal je zver na plesišče njen krotitelj, ki jo je bil privedel v plesno dvorano, iz nje in v ono sobo, kjer se je dogajalo smrtno maščevanje. Ime ogoljufanega ljubimca in lastnika opice je ostalo še do danes — tajnost.

Statistika prepovedi točenja alkoholnih pijač v Združenih državah. Te dni so slavili v Ameriki 10 letnico, odkar je bila uvedena prepoved točenja alkoholnih pijač. Ob tej priliki je bila izdana ta-le statistika: straženje zabrane je stalo državo tekom 10 let 400 milijonov dolarjev (22 milijard Din). Na davkih na alkoholne pijače je zgubila država 3 milijarde dolarjev (170 milijard Din). Pri tihotapljenju je bilo ubitih 2000 oseb. Na tisoče in tisoče je podleglo ranam, ker so bili ranjeni v bojih s finančno stražo. Radi tihotapstva je bilo zasledovanih 550.000 oseb. 2330 tisoč oseb je bilo obsojenih na 33 tisoč let ječe. 34 tisoč oseb je umrlo radi uživanja pokvarjenih alkoholnih pijač.

Levja farma. Blizu severameriškega vlemesta Los Angeles je na celem svetu edina farma, kjer gojijo leve za prodajo in ogled. Farma je last gospoda in gospe Gay. Podjetje cenijo na četrto milijona dolarjev. Letno izkupita lastnika od radovednežev za ogled do 50 tisoč dolarjev. Farma je nekaka z močnimi bambusovimi drogi ograjena džungla, kjer so v raznih razdaljah železne kletke za levjo zverjad. Živali se pa gibljejo večkrat čisto prosto. Število levov farme znaša navadno 120 komadov in zahteva lastnik za vsako žival po 95 do 98 tisoč Din. Dnevno pojedjo levji 1600 funtov mesa (1 funt pol kg). Mladiče doji navadno levinja sama, ako pa noče, jih morajo odgojiti z mlekom. Če kaka zver zboli, jej dajejo le kurje meso, ker so levje boleznii še presneto neraziskane. Na obiskovalce te prav za prav strašne farne napravi najmočnejši utis, kadar začne brez pravega vzroka neznansko tuliti po nekaj deset starih levov. Na misel: ustanoviti dobričkanosno levjo farmo, sta prišla zgoraj omenjena lastnika na enostaven način. Gospod in gospa Gay sta bila filmska igralca. Blizu Los Angelesa so razna podjetja za filme. Ena od teh filmskih tvrdk, pri kateri sta bila uslužbena Gaya, je naročila tri leve, katere so filmali v prosti naravi. Ko je bil končan levji film, je Gay kupil zveri, jih prepeljal v El Monte na kupljeno posest in ustanovil na ta način levjo farmo, ki je edina na celem širnem svetu.

Velika riba, ki se poganja visoko v zrak. V morju ob obali ameriškega polotoka Florida, v vodovju Texas in krog Mehike živi riba, katero nazivajo »tar-

po«. Ima srebrnobarvne luskinе, ki so dolge več cm in jih rabijo za izdelovanje raznih okraskov. Meso ni užitno. Dolga je dva metra in tehta 50 do 60 kg. Lov na tarpo ribe je za športne Amerikance nekaj prav posebno razveseljivega, zabavnega ter privlačnega. Osnovane so cele organizacije, ki uganjajo tarpo lov. RIBE lovijo na trnke iz čolnov. Ko je žival zagrabila na trnek pritrjeno vabo, se je hoče otresti za vsako ceno in radi tega se meče iznad vode več metrov visoko ter vleče čoln z ribiči za seboj. Bogznaj koliko skokov napravi tarpo, predno se utruji toliko, da jo potegne ribič v čoln. Zgodil se je slučaj, da je pregriznil morski pes tarpo, ki je visela na trnku, čez polovico, a glava z ostalim delom telesa je še vedno skakala iz vode v zrak in zopet nazaj v morje. Premnogokrat se je pripetilo, da je prekučnil ribji jetnik čoln in je na ta način ponesrečilo že veliko ribičev.

Divji konji. Leta 1535 je bilo ustanovljeno južnoameriško mesto Buenos Aires. Radi malarije so se morali prvotni prebivalci izseliti. Pri selitvi so pustili svoje konje. Leta 1580 se je naselbina v Buenos Aires obnovila. Tekom 30 let so se sami sebi prepuščeni konji neverjetno razmnožili in popolnoma podivjali. Pašniške pustinje (takozvane pampas) po Južni Ameriki so še danes polne čred divjih konj, katere lovijo in jih krotijo. Očividci pripovedujejo, da je nekaj groznega, ako nenadoma podivja več sto glava čreda divjih konj. V najhujšem diru potegne ena čreda za seboj drugo, tretjo in tolikokrat se zažene na tisoče živali v reko in tamkaj poginejo. Divje konje nazivajo po južnoameriških stepah »cimarrones«.

Pijan pilot se ubil. Sam Bartel, ki je že med svetovno vojno služil kot letalec, je na božični dan v Springfieldu v Zedinjenih državah Amerike hotel na svojem letalu prepeljati potnike, kar pa mu je njegov predstojnik zabranil, ko se je občinstvo pritožilo, da se nahaja v pijanem stanju. Nato pa je vzel seboj nekega letalskega učenca in sta se dvignila v zrak. Kakor so očividci pozneje povedali, je letalo letelo zelo nizko, da se je skoraj zadevalo hišnih streh, kmalu nato pa se je obrnilo naravnost navzdol ter tresčilo na zemljo, pri čemer je bilo skoro ubilo nekega moža, ki se je nahajal na cesti. Ubita sta bila oba, pilot kakor tudi učenec.

Govoriti ne more, a poje lahko. Da je resnična trditev, ki pravi, da so človeški možgani razdeljeni v odseke, in da ima vsak odsek svoj posebni delokrog, je dokazal nek zanimiv slučaj v bolnici v Kopenhagenu na Danskem. Neka ženska, stara 56 let, je izgubila dar govora, a izkazalo se je, da kljub temu še vedno lahko poje. Potrebno je, da kdo drugi začne kako pesem in ona se mu takoj pridruži. To kaže torej, da je godbeni odsek v možganih ločen od odseka za govorjenje.

Šnops so zboljšali. Božič je pokazal, da je bil lani Newyork veliko bolj »moker«, kakor je bil prejšnje leto. Pokazalo se je tudi, da se je »štof« znatno izboljšal. Tekom božičnega dneva je

1000 dinarjev dobiš!

Vsak naročnik Slovenskega Gospodarja, ki je plačal za celo leto 1930 naročnino, dobi 1000 dinarjev podpore, ako bi v letu 1930 pogorela hiša, v kateri stanuje. To podporo ne dobi samo lastnik hiše, ako pogori hiša nad njim, ampak tudi najemnik, ofer, majer ali viničar, sploh vsak, ki nad njim pogori hiša, če je plačal celoletno naročnino. Podpore izplača uprava Slovenskega Gospodarja. Plačajte torej naročnino za celo leto, da bodete v slučaju nesreče deležni 1000 Din podpore.

bilo namreč prepeljanih v bolnice 75 pijanih oseb, izmed teh — veliko čudo — ni niti ena umrla. Tajni trgovci z alkoholom se torej spreobračajo in so začeli točiti boljše pijačo.

Najprej vprašal, koliko je ura, potem uro ukradel. Štirikrat je na cestni železnici v Chikagu vprašal poleg sebe sedečega Fr. J. Doyle nek mlad fant, koliko je ura, in štirikrat mu je ta uljudno povedal. Ko pa je mladi mož izstopil na 18. cesti, je Doyle z razočaranjem ugotovil, da je šla z njim njegova ura z verižico in žepnim nožem. —

Fantu se je najbrž nerodno zdelo, nadlegovati ljudi, zato si je »nabavil« ure sam.

Nov športni list. Te dni je izšla v Ljubljani prva številka novega »Športnega lista«, ki ga izdaja SK Grafika v Ljubljani. List ima raznovrstno vsebino in naj izpolni vrzel, ki jo čutimo že dolga leta po vojni s tem, da prinaša najtočnejše vesti o športu sploh. List izhaja vsak pondeljek popoldne in se dobiva posamezna številka za Din 1.50 v Mariboru v Glavni zalogi tobaka na Glavnem trgu.

Glavna opora boljševizma v Rusiji.

(Priobčil A. K.)

Na južnem pobočju Kavkaza leži lepa gruzinska dežela ali Gruzija. Dežela je večinoma gorata. Gore, katere so jako bogate na rudah, so poraščene s hrasti in bukvami. Ob rekah po dolinah pa je zelo rodovitna ravnina. — Ljudstvo se peča s poljedelstvom, sadjerejo in živinorejo. Dežela je torej pretežno poljedelska. Zato se čudimo, da je krščanski gruzinski narod tako radikalni, ker njegova zastopnika v Dumi v Petrogradu, socialdemokrata Čeidre in Čereteli, sta bila že pred svetovno vojno strašna nasprotnika ruske vlade. Ko je izbruhnila revolucija, je postal Čeidre celo predsednik sveta delavskih in vojaških zastopnikov.

Ob revoluciji in po revoluciji so prišli pa tudi Gruzini na površje, predvsem Cugašvili, sedanji mogočni diktator Rusije, ki si je nadel ime Stalin. Ta Stalin ima za seboj burno preteklost kot je »Slovenski Gospodar« že poročal. Od odpuščenega bogoslovnega dijaka, načelnika kavkaških roparjev, se je povzpел do ruskega diktatorja. — V višjih in nižjih uradih sedijo osebe, ki imajo razna zla dela na vesti. Med komunisti je namreč posebna vrsta bivših obsojencev in zločincev iz časa carskega režima. Ti so prišedši iz ječ že prve dni navdušeni vstopali v boljševiške vrste, ker so na ta način upali nadaljevati svoje delo. Ti so posebno zvesti komunisti in na teh sloni glavna moč sovjetskega režima. Na mnogih mestih so osebe, ki so bile prej znane po svojih zlih delih, zdaj predsedniki krajevnih odborov. Naj sledi tukaj nekaj izglehov, katere navaja očividec:

V novolevskovski stanici v Kubansko primorski oblasti je bil predsednik izvršilnega odbora komunist Ubijkon. Ta mož je bil prej konjski tat, znan kot tak po celi oblasti; obsojen je bil v ječo,

ker je posilil svojo dvanajstletno sestro. Pred njim je bil v tej službi tovariš Pasječni, njegov soudeleženeec pri konjski kraji, kateri se je bil leta 1911 komaj rešil, da ga niso linčali sovaščani. Vsa ta družba je štela osem članov, izmed katerih je ljudstvo pobilo šestorico. Pasječni je pobegnil, Ubijkon se je rešil s tem, da je bil v ječi v Sibiriji. Komunist Ozerski, član izvršilnega odbora in predsednik za prehrano, je bil prej tudi tat. Kradel je zrno iz občinskih žitnic. Bil je večkrat kaznovan, nazadnje je dobil šest mesecev ječe, in občina ga je izbrisala iz seznama svojih soobčanov. A ko so boljševiki prišli do oblasti, je postal v selu predsednik odseka za prehrano.

Komunist Pikalov, član izvršilnega odbora tega sela, je imel prej šest let ječe, ker je oropal neko banko v Jekaterinodoru in je ubil neko osebo.

Pa naj navedem še drug primer. Pomocnik predsednika izvršilnega odbora v Rostovu na Donu je bil komunist Čerepahin. Pred letom 1905 je bil zaposlen v delavnicah vladikavkaške železnice. Ob tem času so opazili v delavnicah, da je nekdo kradel kovine. In delavci sami so zalotili pri kraji omenjenega Čerepahina. Ker so ga od tukaj nagnali, je dobil službo na rostovski železniški postaji kot snažilec vagonov. Toda tudi tukaj je kradel in je bil obsojen na eno leto in devet mesecev ječe.

Nek drug član rostovskega izvršilnega odbora, komunist Koškincev, je kradel vodovodne cevi v Novočerkasku. Komunist Hudolejev je bil v obče poznan na jugu Rusije kot hudodelec. Ko je vkorakala rdeča vojska v Rostov, je s svojimi tovariši na policiji sežgal vse podatke, fotografije in listine, ki bi mu mogle škodovati. Dandanes je ta mož

¹ Razgoličena M. Beograd 1929, str. 163 itd.